

Suonissa palomiehen ja keksijän verta

Rakka in muisto palokunta-ajoilta on Valavuon jo kesämiehenä kantama palokirves. Hän sai sen omaksi muistolaatan kera täyttäänsä 50 vuotta. Alla olevassa vanhassa kuvassa Valavuo on oikealla ja juuri lähdössä öljyntorjuntaharjoituksiin.

CleanCamp-nuotioalustan kaikki tarvikkeet mahtuvat kuljetuspussiin. Kokoja on neljä. Kiiltävä turvakangas avataan maata vasten ja kangas jää nuotion pohjaksi. Hyvin lämpöä eristävän turvakankaan sisällä on tyyny, jonka päälle nuotio kootaan. Esimerkiksi eräoppaat tai partiolaiset voivat tehdä tulet turvallisesti sinnekin, missä ei ole valmiita nuotio-paikkoja. Pakkauksen koivupalikat sopivat pienen nuotion polittopuiksi tai isomman loimun sytyk-keiksi. Maasto jää tulistelun jälkeen alkuperäiseen kuntoon ja mahdolliset hiilet kulkevat kätevästi

Seppo Valavuo ei sentään syntynyt palokirves kädessä, mutta epäilemättä verenperintö vei hänet esimieheksi Rauman puolivakinaiseen palokuntaan. Eläkkeelle jäätyään hän on kehittänyt luontoa säästävän CleanCamp-nuotioalustan.

– Isä tuli 1944 Viipurin palokunnasta Raumalle ruiskumestariksi ja jäi palomestarina eläkkeelle 60-vuotiaana vuonna 1967. Meillä kolmella veljeksellä neljästä oli jo 5–6-vuotiaina oma letkulaatikko, joiden kanssa kisasimme. 16-vuotiaana menin Raumalla kesämieheksi ja parin vuoden päästä velipolka seurasi, Valavuo muistelee.

– Kaksi kesämiestä hoiti tuolloin päivystyksen ja oli sairausautossa apumiehenä. Yksi esimies sanoi, että potilas pitää kuljettaa mahdollisimman nopeasti sairaalaan kuntoa huonontamatta. Nykyään iso osa potilaista saa hoitoa jo paikan päällä.

Valavuo toimi yhteensä 38 vuotta Rauman puolivakinaisessa palokunnassa ja lopetti ohjesääntönsä mukaan 55-vuotiaana. Iskun myymälänjohtajan tehtävästä hän jäi eläkkeelle vuonna 2004.

– Puolivakinaisen palokunta oli vakinaisen palokunnan reserviä. Toimimme vakinaisten kalustolla samalla asemalla ja sieltä tulivat myös kouluttajat. Silloinen palopäällikkö halusi kehitysehdotuksia. Suurimmillaan kirjavahvuus oli jopa 50 miestä ja valvonta ontui. Ehdotin puolivakinaisille omaa esimiesjärjestelmää ja vuonna 1968 minut nimettiin

esimieheksi. Se oli suurta kehityksen aikaa.

Olkiluoto ykkönen palaa!

Palokuntakeikoista Valavuon mieleen on jäänyt hyvin tulipalo ydinvoimala Olkiluoto ykkösen rakennustyömaalla 70-luvun alussa.

– Se oli mahtava näky, kun ajoimme paikalle. Kekäleitä tuli ulos tornin täydeltä. Rakennustyömaalla oli paljon kaasupulloja. Tornin alaosaan alkoivat polvet notkahdella, koska ilma loppui voimakkaan vedon takia. Ensin oli paikalla vapaapalokuntalaisia ja sitten me puolivakinaiset kaukoapuna.

– Toinen rappu oli minun valvonnassani ja raportoin suoraan sammutustyönjohtajalle. Kaasupulloja piti jäähdyttää, seinät paukuivat kuumuudessa väentyessään kuin ukkonen, Valavuo muistelee tulisia hetkiä.

Valavuo seuraa yhä alaa tarkasti. Aluepelastuslaitos uudistus saa kiitosta kaluston uusimisen ja kierrätyksen osalta, mutta...

– Rauman palomestarit päivystävät 40 km:n päässä Eurassa. Jos Rauman satamassa tapahtuu vaikka öljyvahinko, matka vie liki puoli tuntia ja itse ajaessa pitäisi tutkia kohdekorttia ja puhua puhelimessa.

Valavuo on opettanut lapsenlapsiaan muun muassa raapaisemaan tulitikkua turvallisesti.

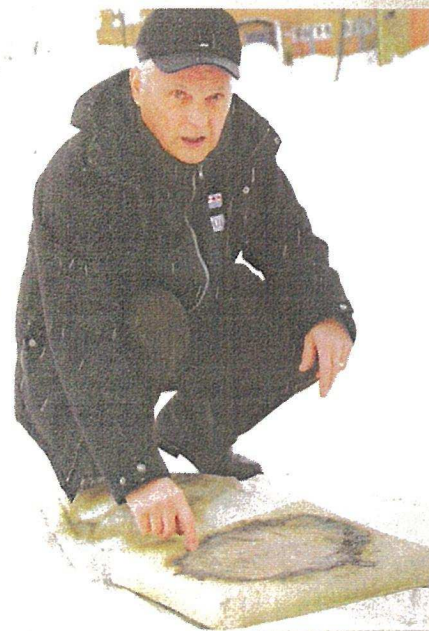
– Moni tulitikkuleikki on kohtalokas, koska lapsi pelästyy leimahdusta ja tikku tippuu palavana maahan. Tulta ei tarvitse pelätä vaan käsitellä oikein. Olen opettanut lapsenlapsille myös alkusammutusta ja he ovat olleet kovasti kiinnostuneita vanhoista palokuntakuvista, isoissa iloitsee. ■

Teksti: Kimmo Kaisto, kuvat: Seppo Valavuon albumi ja Kimmo Kaisto

mukana pakkauksessa. CleanCampia voi käyttää uudestaan vähintään kymmeniä kertoja. Turvakangas toimii tarvittaessa myös sammutuspeitteenä.

– 2000-luvun alussa oli paljon metsäpaloja, jotka saivat alkunsa nuotiosta. Siitä syntyi kipinä tähän keksintöön. Vuosina 2002–03 kehittelemme ideaa pittemmälle. Mukana kehitteilyssä on ollut koko ajan raumalainen TEXpro Oy, joka tekee lämpösuojauksia esimerkiksi laivoihin, Seppo Valavuo kertoo.

Keksintö on saanut hyödyllisyysmallitunnuksen ja myös Metsähallitus on näyttänyt vihreää valoa.

Keksinnöstä kiinnostuneet voivat kysyä lisää esimerkiksi meiltä: seppo@valavuo.net